

Ἡ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Π. ΙΩΒΤΖΟΦ.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀμήν. Ἐν ἔτη τῷ σωτηρίῳ 1831. Ὀκτωβρίου 21. Ἐγὼ ὁ Θεοδόσιος Πέτρου Ἰώβτζοφ, γεννημένος εἰς Γάμπροβον, τῆς Νήζνης γραικὸς, ἔχων, θεῶ ἑλέω, τὸν νοῦν μου σῶον, καὶ υγιεῖς τὰς φρένας μου, καὶ ἀπάσας μου τὰς αἰσθήσεις, στοχαζόμενος δὲ τὴν παρουσίαν τοῦ θανάτου ἀδύλον καὶ ἀπρόοπτον, καὶ διὰ νὰ μὴ μείνουν ἀδιάτακτα τὰ ἀκίνητα ὑπάρχοντά μου, διὰ τοῦτο ἐκθέτω τὴν παροῦσάν μου αἰσχάτην βουλήν καὶ γνώμην, καὶ διαθήκην μου. Δέομαι οὖν τῆς θείας αὐτοῦ ἀγαθότητος ἵνα μετ' ἐμπνεύσει νὰ διατάξω ταῦτα κατ' εὐαρέσῃσιν τοῦ παναγίου αὐτοῦ θελήματος πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς.

Α΄

Ἐν πρώτοις λοιπὸν συνίστημι τὴν ψυχὴν μου εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, ἔπειτα ζητῶ συγχώρησιν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς Χρηστianοὺς, καθὼς καὶ ἐγὼ συγχωρῶ ὅλους ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς.

Β΄

Ἀποκαθίσῃ ἐπιτρόπους, διοικητάς, καὶ ἐκπληρωτάς τῆς παροῦσής μου διαθήκης τοὺς Κυρίους Νικόλαον, Δημήτριον καὶ Χρησόφορον Μουσακῶφ, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ θερμῶς νὰ ἀναδεχθῶσι μετὰ εὐπροαιρέτου καρδίας ταύτην μετ' ἐπιτροπὴν.